

ANY 1904

Administració

L'1 de gener de 1904 s'inaugurava un nou bienni i, tal com es feien les coses a l'època de la Restauració, s'havia de formar un nou Ajuntament. Per aquest motiu l'any comença amb un Ple extraordinari per escollir els dirigents municipals durant el bienni 1904-1906.

En aquest ple trobem molt ben descrit el procediment per escollir alcalde. En primer lloc, van ocupar el seu lloc com a regidors els nous representants escollits a les darreres eleccions, realitzades el 8 de novembre de 1903, i van abandonar la sala els regidors cessants. L'alcalde sortint, Antoni Martí Serra, va continuar ocupant un lloc com a regidor. En segon lloc, va passar a ocupar la Presidència Francesc Girona Rosich, perquè era el que havia obtingut un major nombre de vots a les eleccions, i un altre il·lustre veterà dels ajuntaments de l'època. Seguidament tots els regidors van votar per a l'elecció del nou alcalde, i van dipositar una papereta amb el seu nom en una urna disposada a tal efecte. Un cop fet el recompte el resultat va ser el següent:

- Ramon Camps Molné, sis vots.
- Joan Torrens Fons, quatre vots.

Pel fet d'aconseguir major nombre de vots, Ramon Camps va ser nomenat nou alcalde d'Alcover per al bienni 1904-1906.

Un cop finalitzada l'elecció del nou alcalde es va procedir a la votació per triar el primer tinent d'alcalde. Fet el recompte el resultat va ser:

- Francesc Girona Rosich, sis vots.
- Pere Ferré Barberà, quatre vots.

Tot seguit es va procedir a l'elecció del segon tinent d'alcalde i, aquest cop, els resultats van estar més repartits:

- Antoni Martí Serra, sis vots.
- Esteve Domingo Asencio, un vot
- Simeó Martorell Ribé, un vot.
- Pere Ferré Barberà, un vot.
- Una papereta en blanc.

Un cop més podem comprovar el pes específic d'Antoni Martí Serra que, després de ser regidor durant uns quants anys i de ser alcalde durant el bienni 1902-1904, tornava a ocupar un lloc de rellevància al consistori amb el seu nomenament com a segon tinent d'alcalde.

Finalment, es va nomenar per majoria de vots Ramon Rosich Batet com a regidor síndic i Simeó Martorell Ribé com a regidor síndic suplent.

Francesc Puig Guardias i Joan Girona Miret acabarien de completar la llista de regidors.

El darrer punt de la constitució del nou consistori va ser acordar que els plens municipals es realitzarien tots els dimarts a les 20.00 hores.

El mateix dia 1 de gener, el nou ajuntament va aprovar la llista de compromissaris per a l'elecció de senadors corresponent a l'any 1904.

Com ja és pràcticament norma, els primers dies de l'any som testimonis del ball de nomenaments per als diferents càrrecs municipals. Així, el 5 de gener, es va realitzar el ple ordinari per escollir les diferents comissions de treball. Cada comissió havia d'estar formada per tres regidors. La configuració va ser la següent:

1—Sanitat i Cementiris: Antoni Martí Serra, Joan Girona Miret i Pere Ferré Barberà.

2—Hospital i Sanatori: Francesc Girona Rosich, Ramon Rosich Batet i Joan Girona Miret.

3—Policia Rural: Ramon Rosich Batet, Francesc Girona Rosich i Francesc Puig Guardias.

4—Escorxador i Enllumenat: Antoni Martí Serra, Esteve Domingo Asencio i Francesc Puig Guardia.

5—Hisenda i Foment: Esteve Domingo Asencio, Simeó Martorell Ribé i Joan Torrens Fons.

6—Fires i Parades Públiques: Simeó Martorell Ribé, Francesc Puig Guardias i Antoni Martí Serra.

7—Instrucció Pública: Antoni Martí

Serra, Joan Torrens Fons i Joan Girona Miret.

8—Aigües: Francesc Girona Rosich, Pere Ferré Barberà i Joan Torrens Fons.

9—Despeses i Ingressos Eventuals: Simeó Martorell Ribé, Antoni Martí Serra i Pere Ferré Barberà.

Pocs dies després, el 26 de gener, es van fer modificacions a les Comissions d'Aigua i la d'Escorxador: la d'Aigües estaria formada per Francesc Puig Guardias, Joan Torrens Fons i Pere Ferré Barberà, i la d'Escorxador per Antoni Martí Serra, Esteve Domingo Asencio i Simeó Martorell Ribé.

La principis de febrer es va escollir la nova Junta Municipal.

També a nivell provincial s'havien produït canvis i, d'aquesta manera, una petita representació alcoverenca formada per l'alcalde i el regidor síndic es va desplaçar a Tarragona per presentar el seu respecte i atenció al nou governador civil, nomenat recentment. Aquest no seria el darrer viatge a Tarragona per motius protocol·laris, ja que el 12 d'abril, i convidats pel nou governador civil, una nova comissió formada per l'alcalde i els regidors Francesc Girona i Ramon Rosich va assistir a la recepció oficial a Sa Majestat el Rei Alfons XIII, de visita oficial pel territori.

El 7 d'abril es va decidir fer les rectificacions necessàries al cens electoral per tal de complir amb el que estava establert per la llei electoral. El dia 20 d'abril es va reunir la Junta Muni-

cipal electoral per procedir a aquesta rectificació.

El 19 d'abril, Pau Magriñà, secretari de l'Ajuntament va presentar la seva dimissió ja que *"no le conviene a sus intereses seguir por más tiempo desempeñando el cargo de secretario de este Ayuntamiento y por lo tanto le era de necesidad hacer como hacía dimisión del mismo"*.

La corporació, tot i que no desitjava la dimissió del secretari, no té més remei que acceptar-la encara que es fa constar que l'Ajuntament quedava *"sumamente agradecido por los inmejorables servicios prestados"*.

Es va decidir que ocupés el càrrec interinament Josep Roig Magrané. Aquest nomenament no va agradar al regidor Joan Girona, ja que segons ell existien antecedents d'altres èpoques que havia ocupat el càrrec i que no complia amb els seus deures. En aquest punt va arribar el regidor Antoni Martí Serra que, un cop assabentat del darrer acord, va dir que no era oportú que l'Ajuntament nomenés el secretari interí ja que això era exclusivitat de l'alcalde. El Ramon Camps li va respondre que l'acord estava pres estrictament dintre dels preceptes de la llei.

El 24 de maig es va informar que el secretari interí, Josep Roig Magrané, havia sol·licitat per carta que se'l nomenés per al càrrec en propietat o efectivitat. Tenint en compte que no s'havia presentat cap altre candidat i que Josep Roig reunia unes qualitats molt acceptables per al desenvolupa-

ment del càrrec, es va acordar fer-lo propietari del càrrec, amb el sou i els altres emoluments previstos per la llei.

Però en la sessió del 31 de maig, quan es va procedir a l'aprovació de l'acta anterior, on constava el nomenament de Josep Roig, el regidor Joan Girona va insistir en la seva oposició al citat nomenament i va tornar a dir les mateixes raons que ja havia exposat anteriorment: que quan havia exercit el mateix càrrec en altres èpoques no havia complert els seus deures. Es va tornar a fer votació i els regidors Francesc Girona, Rosich, Martorell, Puig, Martí i l'alcalde el van ratificar. En acta es va fer constar l'oposició del regidor Joan Girona.

En la mateixa sessió del 31 de maig es va considerar necessari el nomenament d'un representant del municipi a Madrid que pogués defensar els seus interessos en un moment donat. Després de discutir la proposta es va acceptar per unanimitat el nomenament de Juan Rodríguez Patrona. I un altre nomenament el trobem del 7 de juny, quan es va concedir el càrrec de guarda de camp al veí David Barberà Amigó, amb un sou de 62 ptes. i indemnització d'espardenyes.

El regidor Joan Girona va presentar el 19 de juliol una instància i un compte de 273,50 ptes. a nom del veí Josep Roig Tomàs que se li devien per honoraris d'escrivent temporal durant els anys 1898 i 1899. Va quedar damunt la taula per ser estudiada i

va ser finalment aprovada el dia 9 d'agost.

A finals d'any, concretament en la sessió de 4 d'octubre, el regidor Domingo Asencio va proposar a l'Ajuntament l'establiment a la població d'una caserna de la Guàrdia Civil amb la finalitat que es garantís la seguretat personal i la de les propietats. Després d'una discussió es va acordar sol·licitar-ho a la superioritat. També es va crear una comissió formada pels regidors Domingo, Torrens, Martorell i Joan Girona per tal de trobar un local on es pogués instal·lar aquesta caserna de la Guàrdia Civil.

Hisenda

Ben aviat, el 12 de gener, van aparèixer els problemes econòmics. L'alcalde, davant el fet que el consistori no disposava de prou fons per a fer front a les "*necesidades perentorias*" del municipi, considerava que era necessari prendre mesures tenint en compte que encara s'havia de recaptar el repartiment de consums de 1903. Es va decidir tirar endavant aquesta recaptació. A mitjan mes va finalitzar el primer termini per satisfer el repartiment de consums de 1903 sense que hi hagués resultat satisfactori i es va obrir un nou termini fins el 24 de gener sense cap mena d'apressament per als contribuents.

El 9 de febrer, l'alcalde explicava que malgrat els terminis concedits i les gestions amistoses per tal que els contribuents realitzessin de manera vo-

luntària el repartiment de consums de 1903, s'havia aconseguit poc més que una quantitat insignificant. Davant de les reclamacions que estaven rebent des d'Hisenda i que els regidors poden incórrer en greus sancions, va demanar que s'iniciessin els procediments d'apressament en primer grau i, si fos necessari, en segon grau i, fins i tot, procedir a l'embargament dels béns dels morosos.

Malgrat totes aquestes gestions, l'11 d'octubre es publicava al BOPT la llista dels municipis que tenien pendent la quota de consums de 1903, entre els quals es trobava Alcover. A aquells ajuntaments que no la presentessin en el termini indicat se'ls declararia la responsabilitat personal i patirien tota classe de perjudicis civils i criminals. Es va acordar manifestar a la Delegació d'Hisenda que el que restava per pagar era per no haver-ho pogut cobrar dels contribuents, a causa de la misèria que estava patint el poble per la fil·loxera i altres calamitats a l'agricultura, única font de riquesa de la qual disposava el municipi.

El 4 d'abril, malgrat que l'any ja estava molt avançat, encara no s'havia confeccionat el repartiment de consums per a l'any 1904, feina de la qual s'havia de fer càrrec la Junta Municipal. Es va demanar al secretari municipal que auxiliés la Junta en la confecció del citat document per tal d'evitar les responsabilitats que per la seva demora es podrien originar i evitar el 1905 els problemes que

llavors tenien amb el 1903. Pocs dies després es va decidir que els regidors Joan Girona i Simeó Martorell també col·laboressin en la confecció de consums de 1904.

Per tal de completar l'expedient de les quotes de consums, faltava nomenar per sorteig la Junta de Representants del Gremi de Líquids. El 10 de maig, preparada l'urna amb el nom dels que havien de formar part d'aquest repartiment, es va procedir al sorteig. Van ser escollits com a representants: Joan Andreu Lloberas, Lluís Giné Escarré, Esteve Dalmau Domènech, Gabriel Simó Llopis, Josep Gomis Pons, Josep París Martí i Lluís Escoté Tell.

El 12 de juliol finalment es va aprovar el repartiment de consums de 1904 i es va ordenar el seu cobrament pels mitjans d'instrucció. També es va demanar el cobrament del repartiment de consums del segon semestre de 1903, primer per la via voluntària i després per l'executiva.

Però el repartiment de consums no era l'únic maldecap del Consistori en matèria fiscal. El 3 de maig, el secretari feia lectura d'una correspondència del Ministeri d'Hisenda on s'informava que l'Ajuntament tenia 8 dies de termini per a ingressar a Hisenda les quantitats de 398,45 ptes. i 466,05 ptes. corresponents a les cèdules personals dels anys 1901 i 1902, respectivament, i que si no ho feien en el termini indicat es declararia la responsabilitat personal dels regidors

que formaven part de l'Ajuntament en aquell moment.

Una nova reclamació d'impostos al Consistori amb una nova amenaça per als regidors d'un determinat moment es va produir el 10 de maig. En aquest cas la reclamació la feia, un cop més, el Govern Civil i es referia al contingent provincial de 1903. El Consistori miraria de fer el possible per complir aquest requeriment.

I uns mesos abans, concretament el 9 de febrer, el governador civil, a través d'una carta, demanava al Consistori que es pagués al senyor Ricard Cabré una determinada quantitat, sense que s'expressés per quin concepte. Es va decidir escriure al governador civil per demanar-li que especificués el concepte de la quantitat referida perquè hi hagués constància a la comptabilitat municipal i es pogués acreditar la legalitat del pagament.

Per fer front a totes aquestes males notícies es van començar a fer una determinada sèrie de reformes per recaptar les diferents contribucions. L'objectiu, com a mínim, era realitzar una recaptació més efectiva. Per començar, el regidor Antoni Martí Serra, com a alcalde durant el bienni 1902-1904, explicava el 12 de gener que estava en possessió dels rebuts pendents de cobrament dels consums de líquids i arbitris extraordinaris dels anys que anaven des de 1896-97 fins a 1902, així com els de guarda rural de 1893-94 a 1902 i que en conjunt ascendien a 55.693,06 ptes. Va fer

entrega dels rebuts juntament amb els expedients d'apressament i les factures, que es van arxivar a la secretaria municipal.

El 22 de març es va decidir la normalització dels drets que s'havien d'exigir als mercaders que volguessin vendre els seus articles a Alcover. Es va acordar imposar l'arbitri d'una pesseta per dret de llocs públics a carrers i places a totes les parades que ocupessin fins a 4 metres quadrats i dues pessetes a les que excedissin aquesta extensió. També una pesseta a tots aquells que anessin amb carro per la vila, tot i que no tinguessin parada. El 19 d'abril es van contractar els serveis d'un nou agent executiu, Domingo Garcia.

El 8 de novembre, es van aprovar les condicions d'arrendament per al cobrament dels impostos de parades públiques, per la quantitat de 250 ptes., i de l'escorxador, per la quantitat de 2.870,50 ptes., per l'any 1905. Si, un cop celebrades les oportunes subhastes, no es trobava cap postor, l'administració d'aquests impostos seria municipal. A finals d'any s'informava que després de subhasta pública, els drets d'arrendament de l'escorxador per a l'any 1905 els havien adquirit Antoni Agràs Miró i Francesc Salvador Expósito, per la quantitat de 2.000 ptes.

Per altra banda, el 17 de maig, es va fer requeriment a una circular de la Comissió Provincial en què es demanava que s'estudiés i formulés

l'oposició que es considerés oportuna a la petició feta per l'Ajuntament de Vila-seca en què es demanava el perdó d'una quarta part de la contribució, a causa de la pedregada que va caure sobre la vila la matinada del dia 16 d'abril. L'Ajuntament no va tenir cap oposició a aquesta petició.

El 12 de juliol el regidor Puig va demanar que els guardes rurals perseguissin amb més interès els furtos de llenya i fruita i la presidència va prometre que es corregirien els abusos.

Finalment, podem dir que el 23 d'agost es van presentar i aprovar els pressupostos per a l'any 1905. Uns pressupostos que ascendien 18.489,01 ptes.

Ensenyament

Aquest és un capítol que va tenir un pes específic molt important en les sessions plenàries de l'any 1904. L'Ajuntament sembla decidit a donar un impuls molt important a l'ensenyament i ho va demostrar amb un interès notable per la situació de les escoles municipals del moment i una voluntat per solucionar les seves mancances.

L'any es va iniciar favorablement amb una comunicació del subsecretari del Ministeri d'Instrucció Pública del 31 de desembre de 1903, rebuda mitjançant el diputat a Corts del Districte, Salvador Canals, en la qual es comunicava a l'Ajuntament la concessió d'una Biblioteca Popular i una col·lecció escollida de llibres que es podria recollir al citat Ministeri. L'Ajun-

tament va agrair al Sr. Canals les seves diligències per tan lloable regal.

El primer de març l'Ajuntament va decidir encarregar-se de la "*imperiosa necesidad*" de tenir cura de l'ensenyament públic, ja que feia molt de temps que no es practicava una visita a les escoles per part de la Junta d'Instrucció i que les escoles eren més que essencials per a la cultura i la bona marxa instructiva dels pobles. Es va demanar a l'alcalde que convoqués al més aviat possible la Junta d'Instrucció i organitzés una visita a les escoles per corregir totes les faltes que frenessin l'ensenyament. També es va proposar que l'Ajuntament fes el que cregués necessari amb els mestres que més es desvetllessin en les seves obligacions i amb els alumnes que es distingissin en els seus estudis.

L'alcalde explicava, el 7 de juny, que no hi havia cap regidor que formés part de la Junta d'Ensenyament i que això era contrari a la llei. Per unanimitat es van nomenar els regidors Ramon Rosich i Joan Girona perquè formessin part de la citada Junta. També es va informar que la Junta Provincial d'Instrucció Pública havia publicat al BOPT que les Juntes d'Ensenyament havien de realitzar exàmens en el present curs i que s'havia d'informar dels seus resultats.

A finals de juny, el mestre Francesc Serra Rovira va manifestar verbalment a l'alcalde que el propietari de la casa que ocupava com a habitatge i escola, li havia comunicat que desitjava ocupar-la i, per tant, era necessari trobar

un local amb capacitat i adient per a aquest objecte. L'alcalde va quedar autoritzat a fer qualsevol gestió per tal de localitzar aquest nou local. L'origen del problema queda clar quan, un mes després, les actes informen que, després de practicar algunes gestions, s'havia aconseguit que l'escola de nens continués al mateix edifici i amb les mateixes condicions que fins llavors, un cop fet el pagament que es devia. I també s'informa de l'acord que es paguessin tots els lloguers a mesura que es recaptessin fons.

El 12 de juliol és un dia assenyalat perquè l'alcalde i el regidor Joan Girona detallen l'informe elaborat els dies 4 i 5 de juliol sobre l'estat de les escoles públiques municipals. L'escola de nens i pàrvuls estava en bones condicions, i fan notar més avenços en la de la Sra. Francisca Mota i la Sra. Colomer, però l'escola de nens que dirigia el senyor Francesc Serra es trobava veritablement endarrerida, cosa que es feia constar mitjançant una acta que s'havia enviat a la superioritat.

En aquest punt l'alcalde, Ramon Camps, va manifestar que ja en altres ocasions s'havia parlat a l'Ajuntament de la necessitat de construir un edifici per a les escoles públiques. Tant és així que fins i tot s'havia demanat a l'arquitecte provincial, Ramon Salas, l'elaboració d'un projecte. I feia remarcar que a l'Ajuntament li mancava un local i que havia de recórrer al lloguer d'edificis estranys que no només no reunien ni una sola de les condicions que marcava la llei, sinó que alguns

dels actuals eren totalment inservibles *"lo que redundo en menoscabo de la enseñanza escolar y la higiene de los niños"*. Per aquest motiu l'Ajuntament va prendre els següents acords:

1r- Que es construeixi un edifici per a les 4 escoles públiques i habitacions per als seus mestres a la finca de Ramon Gassol Gay situada a la partida anomenada Diumenge de Baix, que s'ocupi la part d'aquesta finca que sigui necessària i del camí conegut com Sitjar i la parcel·la de terreny continu al mateix i a la carretera d'Alcover a la Santa Creu de Calafell, que es troba a l'inici de la carretera en aquesta població, a la part esquerra procedent de terrenys confiscats durant la construcció de la citada carretera.

2n- Que s'encarrega l'elaboració d'aquest projecte a l'arquitecte Ramon Salas, que l'haurà de formalitzar en el termini més breu possible per tal que el pugui aprovar l'Ajuntament i es realitzin els següents tràmits.

3r- Que per a l'ocupació dels citats terrenys es demani a la superioritat la declaració d'utilitat pública i es formi el corresponent expedient d'expropiació forçosa, ja que per les negociacions prèvies que s'han practicat no s'han aconseguit de forma voluntària."

Quintos

L'1 de març es va procedir a la classificació de mossos pobres i mossos amb possibles del reemplaçament del 1904 i que havien de fer el reconeixement facultatiu en l'acte de classificació i declaració de soldats.

Mossos amb possibles:

- Josep Magrané Gomis
- Antoni París Agràs
- Antoni Roca Martorell
- Rafael Torrell Miró
- Francesc Sans Molné
- Joan Fa Esteve
- Joan Puig Juncosa
- Joan Martí Gasol
- Joan Camps Bosch
- Pere Madurell Alumà
- Antoni Puig Rosell
- Jaume Agràs Mallafré
- Sebastià Monné Papiol
- Antoni Solé Altés
- Josep Barberà Bové
- Joan Camps Pàmies
- Miquel Martorell Roca
- Joan Molné Pons
- Francesc Giné Company

Mossos pobres:

- Josep Fuguet Barberà
- Josep Rull Dalmau
- Simó Molné Homs
- Francesc Mas Cavallé
- Josep Marsal Giné
- Martí Madurell Rosich
- Joan París Martí
- Joan Aixelà Cavallé
- Josep Madurell Torrell
- Josep Marimon Ferré
- Antoni Masové Simó
- Bernard Tell Gatell

El regidor síndic Ramon Rosich va ser nomenat per acompanyar els mossos que s'havien de presentar davant

de la Comissió Mixta de Reclutament del dia 29 d'abril. I el 12 de juliol es va autoritzar l'alcalde a anar el primer d'agost a Vilafranca del Penedès a la Zona de Reclutament, per tal de presentar la documentació i els mossos del reemplaçament de 1904.

Urbanisme

Dues qüestions van centrar l'atenció consistorial en el capítol d'urbanisme: la neteja de les fonts del poble i la posada en funcionament de l'enllumenat elèctric.

El 19 de gener, la Comissió d'Escorxador i Enllumenat va manifestar que l'edifici de l'escorxador es trobava en un estat poc menys que ruïnós i que era necessària una reforma per evitar majors perjudicis al municipi, com podria ser el seu esfondrament, i com a mesura preventiva per evitar que es succeïssin desgràcies personals que serien de lamentar. Es va acordar fer totes les reparacions necessàries.

Davant del projecte de l'Ajuntament de Reus d'aprofitar una part de les aigües del riu Francolí, l'1 de març es va decidir que era necessari oposar-se amb tots els mitjans legals que el Govern pogués atorgar aquesta concessió. Això perjudicaria molts veïns en els seus drets. Per tant, es va decidir contractar un advocat perquè defensés els interessos de l'Ajuntament i dels seus administrats. Després d'una discussió es va arribar a l'acord de nomenar a l'advocat de Valls Joaquim Avellà Guardias perquè interposés

tots els recursos i practiquéssin totes les gestions necessàries perquè no tingués efecte la concessió.

El 26 d'abril, davant de les queixes de nombrosos veïns i del metge municipal es va acordar que la Comissió d'Aigües inspeccionés els dipòsits i aqüeductes d'aigua que abastien la població per comprovar que complien les condicions higièniques indispensables. Un cop inspeccionats els dipòsits i els aqüeductes d'aigua de les fonts públiques, es va veure la necessitat de realitzar-hi una neteja. L'Ajuntament va acordar que es realitzés i que anés a càrrec dels pressupostos municipals.

El 10 de maig s'informava que l'aigua del poble encara no es podia considerar totalment potable perquè encara no s'havia fet la neteja del dipòsit d'aigua de la font Vella. Un cop feta la neteja del dipòsit, que va anar a càrrec dels fons públics, es van subhastar els residus que es van treure del dipòsit i de la claveguera que la desaiuga. La subhasta, que va tenir lloc el dia 29 amb un tipus inicial de 45 ptes., va donar com a resultat que els fangs i altres restes van ser adjudicades a Agustí Isern Magrané, per 35 ptes. i 50 cèntims. Per altra banda, el paleta Josep Barberà Cervelló va presentar una factura de 119 ptes. per la neteja de les fonts públiques. Aquesta factura se li va pagar a finals dels mes de juny.

A finals d'abril, l'alcalde va demanar permís per netejar el rentador públic de les Rodes i que el municipi es

fes càrrec de les despeses. Un mes després s'informava que la neteja del rentador havia ascendit a 60 ptes., i que un grup de veïns havien donat un total de 15 ptes. que s'ingressaven a la Caixa Municipal.

Sense deixar de banda el sistema d'aigües municipal, el 12 de juliol, Pròsper Ollé Girona, en nom seu i en el d'altres veïns, demanava el trasllat de la font pública situada al carrer Major, al costat de la casa d'Esteve Mallofré Andreu, fins al costat de l'abeurador del portal de Sant Miquel. D'aquesta manera seria de més utilitat perquè l'aigua que sobrava serviria per alimentar l'abeurador. A més els veïns anunciaven que es farien càrrec de les despeses que ocasionaria el trasllat. Naturalment es va donar el vist-i-plau a la petició.

A finals d'octubre es va demanar permís al Govern Civil per arreglar l'aqüeducte tancat que servia per desallotjar les aigües del rentador de Sant Miquel i que travessava la carretera de Reus a Montblanc (i per tant el carrer de Sant Miquel). La petició venia donada perquè moltes vegades l'aigua que circulava per l'aqüeducte inundava la carretera i el carrer.

I també relacionat amb l'aigua, el 23 d'agost, les actes reflecteixen que els propietaris de terrenys de regadiu de Baix i de Dalt havien iniciat els respectius expedients per constituir-se com a sindicats de regants independents l'un de l'altre. L'Ajuntament, conscient de la importància de la ques-

tió, va nomenar els regidors Pere Ferré i Ramon Rosich com a representants municipals en cada sindicat.

Al mes de juny es van detectar els primers problemes pel que feia a la concessió per a l'establiment de l'enllumenat elèctric públic i privat a la vila. Es va donar poders al regidor Antoni Martí Serra per tal que elevés a escriptura pública la concessió que es va fer al novembre de 1902 a favor de Ramon Trullàs Adserà, de la Casa Trullàs de Barcelona, per la seva condició d'alcalde quan es va produir la concessió. La signatura es va fer davant del notari de Tarragona Antoni Solé Solé el 20 de juny i els honoraris del senyor notari van ascendir a 80,50 ptes. Però la situació no deuria estar del tot clara i al mes d'octubre, perquè tingués més força la concessió atorgada a Ramon Trullàs, el Consistori va arribar a la conclusió que seria necessari que fos acceptada per l'actual proveïdor, segons sembla un tal Aranzadi, es va acordar l'adopció de totes les mesures necessàries i s'autoritzava a l'alcalde a totes les gestions que fessin falta.

Els problemes amb les concessions no s'acabaren aquí, el 26 d'abril, el regidor Esteve Domingo va demanar que es fessin al més aviat possible les gestions amb la Companyia Hidroelèctrica del Glorieta perquè signés la corresponent escriptura de concessió que li havia atorgat el municipi.

Al llarg de l'any va existir tota una sèrie de problemes amb els rellotges públics del poble. Primer, el 16 de

juny, es va aprovar una factura de 36,50 ptes. per una reparació del rellotge públic que s'havia fet el 1903. Mesos més tard, el 30 d'agost, es va informar que havia calgut fer una reparació d'urgència del mateix rellotge perquè havia deixat de funcionar. I el 18 d'octubre s'aprovaven els comptes presentats per Joan Torrens Fons per a la reparació del rellotge de l'Església Parroquial i del rellotge de paret de les Cases Consistorials.

El 19 de juliol, l'alcalde expressava que seria convenient la reglamentació de tots els serveis del cementiri municipal ja que, en aquell moment, no s'observaven ni les regles higièniques prescrites per la llei ni existia administració per a la seva cura i conservació. Es va acordar que la Comissió de Cementiris i Sanitat, juntament amb el capellà, estudiessin les deficiències i presentessin a la Corporació les mesures que serien convenientes d'adoptar.

Finalment el Secretari va informar d'una carta de l'alcalde de Barcelona en què convidà els municipis de Catalunya a l'Assemblea de Representats que tindria lloc el dia 17 d'agost per gestionar la immediata construcció del ferrocarril de la Noguera Pallaresa. Es va aprovar adherir-se als acords de la citada reunió.

Sanitat i beneficència

A meitat d'any es va obrir una crisi en l'assistència sanitària municipal. El 12 de juliol, el regidor Pere Ferré

proposava que s'abonessin els havers i altres crèdits que tenia contra el Municipi el metge titular Joaquim de Riba, prèvia liquidació del que devia al Municipi per consums i altres impostos. Es va acordar pagar al metge tot allò que se li deu, descomptant el que ell devia a l'Ajuntament. Aquesta quantitat ascendia a un total de 75 ptes. i així es van pagar el 19 de juliol. La sorpresa va aparèixer en el ple del 2 d'agost, quan, en vista que el metge titular havia marxat de la població sense presentar la dimissió ni haver rescindit el contracte que tenia amb el Municipi, es va acordar instruir un expedient contra el metge i que es sotmetés a la resolució de l'autoritat competent.

Davant de la greu situació creada, el 12 d'octubre, es decideix nomenar metge municipal Lluís Domingo Martí, veí i metge d'Alcover, amb caràcter provisional donat el fet de l'abandonament del càrrec de l'anterior metge, Joaquim de Riba, i donat que no es podia tenir més temps aquesta plaça sense estar ocupada. Tot plegat sense perjudici de les diligències que resultessin de l'expedient obert a Joaquim de Riba.

Per altra banda, el mateix 12 d'octubre, els regidors Joan Girona i Martorell demanen que el veí Ramon Agràs Masqué pugui ser ingressat a l'hospital a causa de la malaltia que pateix. Es decideix que el visita a casa seva el metge municipal i si la malaltia que pateix ho requereix que s'ingressi

a l'hospital fins la seva total recuperació. Si la malaltia fos crònica es mirarien de fer gestions per al seu ingrés a l'Hospital General de Barcelona. La situació de Ramon Agràs no devia ser greu del tot perquè el 13 de desembre s'aprovava un compte de 15 ptes. presentat per Maria Agràs per la seva estada a l'Hospital d'Alcover.

Altres

El 7 de juny es va autoritzar Cosme Vidal Rosich, en aquells moments veí de Barcelona, a recollir, en nom de l'Ajuntament, a la Secretaria de la Junta de Museus i Belles Arts, el diploma que es feia entrega a la corporació per la seva participació a l'Exposició d'Art Antic realitzada el 1902.

Al llarg de l'any el Consistori va assistir a les diverses celebracions religioses a les quals era convidat. Primer, el 22 de març, es va decidir

assistir a les processons del Dijous i el Divendres Sant, tal i com era tradició "*desde tiempo inmemorial*" i després de ser convidats pel procurador de la Sang. A finals de maig es va acceptar assistir a la celebració del Corpus Christi i al mes d'octubre el ple municipal va assistir a la processó de Festa Major.

Pel que fa precisament a la Festa Major, ens trobem amb un canvi respecte a altres anys. A proposta de l'alcalde, l'Ajuntament va decidir celebrar pel seu compte les festes dels sants patrons (Pròsper i Úrsula) els dies 21 i 22 d'octubre. Es va decidir la contractació del grup musical Escolans de Sant Sadurní d'Anoia juntament amb la Junta Directiva del Casino d'Alcover, anant les despeses (550 ptes.) a mitges.

F. X Sánchez Mesa